

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **F. R.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Moravská Ostrava, Sadová 553/8, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 10.12.2013, o výši invalidního důchodu z důvodu snížení invalidity ze třetího stupně na invaliditu druhého stupně,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta **JUDr. Milana Ostřížka** se určuje částkou **3.146,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci byla snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

[2] Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ). V žalobě

poukázal na svůj zdravotní stav, na skutečnost, že po operaci srdce v r. 2004 mu byl přiznán částečný invalidní důchod, přitom funkce EF LK byla 55-60 % NYHA II. Pracovní činnost ukončil v r. 2010 z důvodu vyčerpanosti. V r. 2009 mu byl přiznán plný invalidní důchod v omezení 70 %, kdy funkce EF LK byla 40 %, NYHA III. Současně požádal o ustanovení právního zástupce. Dne 20.1.2014 doplnil žalobu a uvedl, že nesouhlasí s tím, že v r. 2009 byl jeho zdravotní stav nadhodnocen.

[3] Usnesením ze dne 14.2.2014 č.j. 20Ad 19/2013-17 byl žalobci ustanoven k jeho žádosti zástupce z řad advokátů.

[4] Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě dne 24.2.2014 popřela oprávněnost žaloby a uvedla, že napadené rozhodnutí je realizací právního názoru Krajského soudu v Ostravě, vyjádřeným v rozsudku ze dne 12.11.2013 č.j. 43Ad 13/2013, kterým bylo pro vzájemnou rozpornost výroku a odůvodnění, zrušeno pro nesrozumitelnost rozhodnutí žalované ze dne 6.3.2013, č.j. X, o změně invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, a to i přesto, že v rámci soudního řízení byl dne 28.8.2013 vypracován posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě o invaliditě žalobce s výrokem, že se u žalobce od 10.12.2012 jedná o invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Domáhá-li se žalobce navrácení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, pak s ohledem na uvedené nutno konstatovat, že o stupni invalidního důchodu Krajský soud v Ostravě již jednou rozhodl. Nového posouzení zdravotního stavu se žalobce může domoci prostřednictvím nově uplatněné žádosti o invalidní důchod (§ 81 a násl. zák.č. 582/1991 Sb.).

[5] Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 9.1.2013 potvrdila. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutím ze dne 9.1.2013 rozhodla o to, že účastníku řízení od 6.3.2013 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a že dle čl. II. bodu 13., první věty, zákona č. 306/2008 Sb. výše tohoto invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně zůstává beze změny, proto invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně nadále náleží ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku OSSZ Ostrava ze dne 10.12.2012 je účastník řízení invalidní a jde o invaliditu druhého stupně od 10.12.2012, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %. Žalovaná v řízení o námitkách účastníka řízení přezkoumala zdravotní stav účastníka řízení. V rámci námitkového řízení podle posudku o invaliditě ČSSZ, jejíž úkoly plní lékař, ze dne 26.2.2013 č.j. LPS/2013/143-NR-MRS_CSSZ je účastník řízení invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a šlo o invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, protože dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole IX., odd. A, položce 6c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. 55 %. Účastník řízení proti tomuto rozhodnutí o námitkách ze dne 6.3.2013 včas podal žalobu, protože se jeho potíže zvětšují a je přesvědčen, že jeho žaloba je oprávněná. Krajský soud v Ostravě v rámci soudního řízení nechal přezkoumat zdravotní stav účastníka řízení. Posudková komise MPSV ČR v posudku ze dne 28.8.2013 konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí účastník řízení byl invalidní dle ust. § 39 odst. 1

zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a že šlo o invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 % s tím, že vznik invalidity II. stupně posudková komise MPSV ČR stanovila dnem 10.12.2012. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení posudková komise MPSV ČR stanovila zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 6c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. a střední hodnotu procentního rozmezí, tj. 55 %. Krajský soud v Ostravě pak rozsudkem ze dne 12.11.2013 sp. zn. 43Ad 13/2013-27 zrušil žalobou napadené rozhodnutí ČSSZ, pracoviště Ostrava, ze dne 6.3.2013 a věc vrátil ČSSZ k dalšímu řízení. Ačkoliv posudková komise MPSV ČR v posudku ze dne 28.8.2013 se shodla se svým posudkovým zhodnocením, s posudkovým závěrem lékaře OSSZ Ostrava (viz. posudek ze dne 10.12.2012) i lékaře ČSSZ (viz. posudek ze dne 26.2.2013) Krajskému soudu v Ostravě v rozsudku ze dne 12.11.2013 nezbylo, než námitkami napadené rozhodnutí ČSSZ, pracoviště Ostrava, ze dne 6.3.2013 zrušit pro vzájemnou rozpornost výroku a odůvodnění (ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 6.3.2013 bylo totiž uvedeno, že ČSSZ, pracoviště Ostrava, potvrzuje rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.3.2011). V důchodové věci účastníka řízení ČSSZ dne 22.3.2011 žádné rozhodnutí nevydala. V žalovaném výroku ČSSZ, pracoviště Ostrava, měla potvrdit rozhodnutí ČSSZ ze dne 9.1.2013. ČSSZ v rámci pokračujícího námitkového řízení tímto rozhodnutím realizuje rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12.11.2013 sp. zn. 43Ad 13/2013 a tak respektuje právní názor krajského soudu znovu rozhodnout o námitkách účastníka řízení ze dne 21.1.2013 tak, aby výrok rozhodnutí byl v souladu s odůvodněním a aby ve výroku ČSSZ přesně označila prvoinstanční rozhodnutí, o němž k námitkám účastníka řízení rozhodovala. ČSSZ již účastníku řízení vyplatila avizovaných 12 měsíčních splátek invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, avšak ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Proto rozhodnutím ze dne 10.10.2013 podle čl. II bodu 13, první věty zákona č. 306/2008 Sb. a podle ust. § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně vypláceného ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně ČSSZ od 6.1.2014 sníží na výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, který činí částku 7.717,- Kč měsíčně.

II.

[6] Ze správních spisů bylo zjištěno, že

- lékař OSSZ Ostrava dne 10.12.2012 posoudil zdravotní stav jako dlouhodobě nepříznivý, rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. IX, odd. A, položka 6.c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 55 %, přičemž den změny stupně invalidity je 10.12.2012,
- **rozhodnutím ze dne 9.1.2013** žalovaná rozhodla tak, že namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Dále odkázala na článek II, bod 13, věta první zákona č. 306/2008 Sb., dle kterého výše invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně zůstává beze změny, takže invalidní důchod pro invaliditu II. stupně nadále náleží ve výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně. V odůvodnění odkázala na posudek OSSZ Ostrava

ze dne 10.12.2012 a dále uvedla, že o snížení výše invalidního důchodu v důsledku uvedené změny stupně invalidity od 13. splátky splatné po dni konání první kontrolní lékařské prohlídky, konané po r. 2009, rozhodne dodatečně samostatným rozhodnutím,

- dne 23.1.2013 žalobce podal námítky proti rozhodnutí ze dne 9.1.2013, odkázal na svůj zdravotní stav a předložil výsledky lékařského vyšetření,
- v námitkovém řízení byl znovu zdravotní stav a stupeň invalidity žalobce posuzován lékařem žalované dne 26.2.2013 se závěrem, že se jedná o pokles pracovní schopnosti o 55 % s posouzením dle kap. IX, odd. A, pol. 6.c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. s datem změny stupně invalidity 10.12.2012,
- žalovaná dne 6.3.2013 pod č.j. X o námitkách rozhodla tak, že tyto se zamítají a své rozhodnutí ze dne 22.3.2011 č.j. X potvrdila. V odůvodnění se odvolala na nové posouzení zdravotního stavu posudkem o invaliditě v rámci řízení o námitkách ze dne 26.2.2013,
- žalobce lékařem OSSZ v Ostravě dne 25.11.2009 byl posouzen jako plně invalidní s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 70 % dle kap. IX, odd. A, pol. 2, písm. d) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb.

[7] Ze soudního spisu 43Ad 13/2013 bylo zjištěno, že u zdejšího soudu dne 26.3.2013 napadla žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 6.3.2013, ve které žalobce poukazoval na svůj nepříznivý zdravotní stav. Krajský soud v daném řízení nechal vypracovat posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě, a tento byl vypracován dne 28.8.2013. Krajský soud bez jednání rozhodl rozsudkem o žalobě dne 12.11.2013 pod č.j. 43Ad 13/2013-25, aniž by provedl dokazování posudkem posudkové komise MPSV ČR ze dne 28.8.2013, který si vyžádal a rozhodnutí žalované zrušil pro vzájemnou rozpornost ve výroku a odůvodnění, neboť ve výroku správní orgán zamítl námítky a potvrdil rozhodnutí ze dne 22.3.2011, avšak v odůvodnění uvedl, že se jedná o rozhodnutí ze dne 9.1.2013, jímž rozhodl o snížení invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo nesrozumitelné, což ve svém důsledku založilo jeho nepřezkoumatelnost, krajský soud tak rozhodnutí ze dne 6.3.2013 pro vady řízení zrušil. Soud správní orgán zavázal, aby při novém rozhodnutí dal do souladu výrok s odůvodněním svého rozhodnutí, tzn., že ve výroku přesně označí rozhodnutí, o němž v námitkách rozhodoval.

[8] Posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 11.12.2014, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, krajský soud vzal za prokázané, že tato komise ve složení posudkový lékař, odborný lékař z oboru interního lékařství posuzoval zdravotní stav žalobce k datu 10.12.2013 a za rozhodující postižení označil stav po náhradě aortální chlopně a ascendentní aorty pro dilataci ascendentní aorty a hemodynamicky významnou aortální regurgitaci s reimplantací koronárních tepen v r. 2004, residuální systolickou dysfunkcí levé komory s ejekční frakcí levé komory 40 %, poruchou diastolické funkce, dilatovanou levou komorou s excentrickou hypertrofií stěn, dilatací obou síní, funkčně NYHA st. III. Dále je žalobce postižen ess. hypertenzí st. III, kompen., stavem TIA s pravostrannou symptomatikou v.s. kardioembolizační etiologií před lety bez residua, nodósní strumou vlevo, euthyreozou, gonartrosis bil., cervicothoracalgii s dysfunkcí páteře při

degenerativních změnách a organickou depresivní poruchou. Rozhodující onemocnění výše uvedené způsobuje značný pokles výkonu při středně těžkém zatížení. Zdravotní stav je dlouhodobě stabilizován, což potvrzuje i opakované echokardiografické vyšetření a kontrolní kardiologické nálezy. Posudkově odpovídá hodnocení dle kap. IX, odd. A, položky 6 písm. c) přílohy k vyhl. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 55 %; přičemž střední hodnota procentního rozpětí je stanovena právě pro stabilizovaný stav na zavedené medikaci bez přítomných komplikací. Nebyla zjištěna klinická kritéria pro hodnocení dle pol. 6d – nejedná se o pokles výkonu při lehké zátěži, obtíže v klidu ani o vadu, kterou by nebylo možno uspokojivě korigovat, ani o těžkou poruchu funkce levé komory, když tato kritéria výsledky odborných vyšetření nenaplnují. Posudková komise se shodla se svým posudkovým zhodnocením s posudkovým závěrem lékaře OSSZ i ČSSZ v námitkovém řízení. Posouzení lékařem OSSZ dne 17.12.2009 bylo posudkově nadhodnoceno – zdravotní stav byl dle odborných nálezů 5 let po operaci stabilizován, funkčně byl na týchž hodnotách, jako při opakovaných vyšetřeních v současné době, dle kardiologa byl posuzovaný neschopen pouze vyšší pracovní zátěže, při periodické preventivní prohlídce byl schopen vykonávat práci údržbáře, pouze s omezením na drobné fyzicky nenáročné instalátérské výkony. Datum změny invalidity byl postaven k 10.12.2012.

[9] Krajský soud provedl důkaz i posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 28.8.2013 vyhotoveným v řízení sp. zn. 43Ad 13/2013. Z tohoto vzal za prokázané, že i v uvedeném řízení zdravotní stav a stupeň invalidity posuzoval posudkový lékař spolu s odborným lékařem z oboru interního lékařství s výsledkem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k 6.3.2013 bylo zdravotní postižení uvedené v kap. IX, odd. A, položce 6.c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 50-60 % byla stanovena střední hodnota 55 % pro stabilizovaný stav na zavedené medikaci bez přítomných komplikací. Stav kardiální dekompenzace či komplikace stran stavu po operačním výkonu nebyly kardiologem popsány. I v tomto posudku bylo vysloveno, že posouzení lékařem OSSZ dne 17.12.2009 bylo posudkově nadhodnoceno.

[10] Na základě provedeného dokazování soud rekapituluje: žalobci v řízení o žádosti ze dne 25.11.2009 o plný invalidní důchod byl vypracován posudek lékařem OSSZ Ostrava dne 17.12.2009 se závěrem, že se jedná o plnou invaliditu od 23.11.2009 s posudkovým hodnocením dle kap. IX, odd. A, pol. 2. písm. d) přílohy č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 70 % a s kontrolní lékařskou prohlídkou 1.1.2012. Rozhodnutím ze dne 19.4.2010 byl přiznán plný invalidní důchod od 23.11.2009. Dne 10.12.2012 byla provedena kontrolní lékařská prohlídka se závěrem, že se již nejedná o invaliditu III. stupně, ale jen o invaliditu II. stupně dle kap. IX, odd. A, pol. 6.c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 9.1.2013 došlo ke snížení invalidního důchodu na II. stupeň ode dne 6.3.2013. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal námitky dne 23.1.2013, v námitkovém řízení byl vypracován nový posudek o invaliditě se závěrem, že se jedná jen o invaliditu II. stupně dle kap. IX, odd. A, položka 6.c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 55 %. Žalovaná o námitkách rozhodla dne 6.3.2013 tak, že námitky zamítla, potvrdila rozhodnutí ze dne 22.3.2011, nikoliv rozhodnutí ze dne 9.1.2013. Proti tomuto rozhodnutí u Krajského soudu v Ostravě byla podána žaloba zapsaná pod sp. zn. 43Ad 13/2013 a krajský

soud v daném řízení sice vyžádal posudek od posudkové komise MPSV v Ostravě, který byl vypracován dne 28.8.2013, avšak tímto posudkem soud neprováděl dokazování a dne 12.11.2013 zrušil rozhodnutí žalované ze dne 6.3.2013 pro vady řízení, pro jeho nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost z důvodu rozporu mezi výrokem a odůvodněním. Žalovaná totiž rozhodnutím ze dne 6.3.2013 namísto toho, aby potvrdila rozhodnutí ze dne 9.1.2013, na které se odvolávala v odůvodnění, potvrdila rozhodnutí ze dne 22.3.2011. Dne 10.12.2013 bylo vydáno nové rozhodnutí (doručeno dne 13.12.2013), jímž byl realizován rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12.11.2013, a to tak, že znovu byly námitky zamítnuty a rozhodnutí ze dne 9.1.2013 potvrzeno. Jak již výše uvedeno, dne 20.12.2013 byla u zdejšího soudu podána žaloba proti rozhodnutí ze dne 10.12.2013.

[11] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 55 %, a to jak lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, tak i posudkovým lékařem v námitkovém řízení s datem vzniku invalidity druhého stupně od 10.12.2012 s tím, že zdravotní stav je stabilizován a posudkový závěr v roce 2009 nevycházel ze správných posudkových kritérií a stupeň invalidity byl nadhodnocen. Tento závěr byl potvrzen i posudkem posudkové komise MPSV ze dne 11.12.2014 a konečně i posudkem ze dne 28.8.2013, která zdravotní stav hodnotila v jiném personálním složení.

[12] Po zhodnocení provedeného dokazování, jak uvedeno v odstavcích [6] až [9] tohoto rozsudku, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[13] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, a zejména nálezů kardiologických, psychiatrických a neurologických. Posudková komise zaujala jednoznačný závěr, že zdravotní stav je dlouhodobě stabilizován, což je potvrzeno opakovanými echokardiografickými vyšetřeními a kontrolními kardiologickými nálezy. Stabilizace je prokázána odbornými nálezy již po pěti letech od operace, a pokud byl žalobce v r. 2009 uznán plně invalidním, byl zdravotní stav posudkově nadhodnocen. Soud nezpochybnil přesvědčivost posudku ani s ohledem na námitky zástupce žalobce vznesené u jednání soudu. Při hodnocení, zda posudek posudkové komise je přesvědčivý i ve vztahu k uváděnému důvodu změny stupně invalidity, tedy nesprávnému posudkovému hodnocení v r. 2009, soud vycházel z posudkových kritérií, jak jsou uvedena v příloze vyhl. č. 359/2009 Sb. a dříve v příloze č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. U žalobce je stav po náhradě aortální chlopně nadále spojován s funkčním postižením dle NYHA III, s EF

LK 40%. Tento nálezný prostupuje všemi odbornými lékařskými zprávami, na které se posudkové orgány odvolávají a konec konců i v posudkovém hodnocení v roce 2009. Prostým porovnáním posudkových hledisek slovně uvedených v kapitole IX, odd. A, položka 2, písm. c) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., je funkční postižení NYHA III (s EF LK nižší než 55 %) hodnoceno 50-60 % poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Žalobci při uznání plné invalidity v r. 2009 lékař OSSZ sice vycházel z nálezů, kde mimo jiné uváděna EF LK 40 %, oběhově kompenzován NYHA III, avšak stanovil 70 % pokles, kdy tento pokles bylo možno stanovit při NYHA IV (EF LK nižší než 40 %). Soud si plně vědom toho, že nemá medicínské znalosti, a tudíž nemůže vyslovovat medicínské závěry, avšak pro event. zpochybnění či potvrzení závěrů posudků posudkové komise ohledně nadhodnocení invalidity v r. 2009, má soud jedinou možnost závěr komise srovnat s popisem postižení uvedeným v příloze vyhlášky, kde jsou uvedena posudková hlediska. Z uvedeného pak soud dospěl k závěru, že posudkový závěr o nesprávném posudkovém hodnocení v r. 2009 obtojí.

[14] Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení žalobce je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný.

[16] Žalobci byl soudem, tak jak uvedeno v odstavci [3] tohoto rozsudku, ustanoven advokát, který účtoval odměnu za dva úkony právní služby plus 2krát paušál plus DPH. Advokátovi byla přiznána náhrada nákladů v požadované výši, tj. 2x á 1.000,- Kč za dva úkony právní služby dle § 9 odst. 2, § 7 bod 3 a § 11 odst. 1 písm. b), g) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, plus 2x paušální částku á 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, tj. 2.600,- Kč. Advokát je plátce DPH, proto byla částka 2.600,- Kč navýšena o 546,- Kč (21%) na celkovou částku 3.146,- Kč. Tato částka bude advokátovi vyplacena ve lhůtě, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[17] Vzhledem k tomu, že dle ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb. platí ustanovenému zástupci hotové výdaje a odměnu za zastupování stát, nebylo o tomto ve výroku rozhodnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25. února 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně